

som den Institution, der ved sit praktiske Kjendskab til de her omspurgte Forhold og den umiddelbare Berøring, hvori den staar til Sømandsstanden, bedst syntes skiftet til at paapege den Vet, som hensigtsmæssigst burde følges. Sømandsforeningen har i den Anledning udtalt, at den til ovennævnte Diemedes Opnaaelse heldigste Foranstaltning vilde være, at der tildeltes enhver dansk Sømand, som udmønstredes, et Identitets tegn, som han kunde bære paa sig, idet det efter de andesteds indhøstede Erfaringer maa antages, at der herved opnaas den bedst mulige Garanti for, at Paagjældendes Identitet vil kunne konstateres. Vel indeholder den „Søfartsbog“ og „Afsregningsbog“, hvormed enhver Sømand forsynes ved Udmønstringen, tilstrækkeligt Identitetsbevis, men forsætlig eller uforsætlig kunne disse Bøger tilintetgøres eller forkomme. Hvad derimod det ovenomhandlede Identitetstegn angaar, viser Erfaringen andesteds fra, at et saadant langt lettere bevares, idet Sømandene gjerne bære et saadant Tegn og ikke stille sig derved selv i Tilfælde, hvor de — f. Ex. fordi de ere deserterede — forsætlig ødelægge de øvrige dem vedkommende Legitimationsdokumenter, hvortil kommer, at et af Metal forfærdiget Tegn ikke i samme Grad som de nævnte Bøger er udsat for at ødelægges eller bortkomme, da det i Modsetning til disse kan forudsættes at bæres stadig af vedkommende Sømand.

Da Justitsministeriet er enigt med Udenrigsministeriet i, at der bør raades Bod paa de af samme paapegede Ulemper, og at dette hensigtsmæssigst vil kunne ske ved at forsyne hver dansk Sømand med et Identitetstegn, har man taget Spørgsmaalet herom under Overveielse og er kommen til det Resultat, at et saadant Identitetstegn helst burde udføres som en lille gennemboret Metalmønt, paa hvis Sider der foruden et Løbenummer og det danske Vaaben burde være indgraveret Ordene „Dansk Sømand“ paa Engelsk og Spansk. Naar dette Tegn gennem vedkommende Konsulat tilstilles Udenrigsministeriet, vil det ved Hjælp af Løbenummeret kunne konstateres, til hvilken Sømand dette i sin Tid er blevet udleveret, og hvor hans Hjemsted er. Et saadant Tegn vil, naar der under Et anskaffes et Antal af 10,000 Stykker, kunne leveres til en Pris af 50 Ore pr. Stk., og der vil altsaa, naar man foreløbig indskrænker sig til et saadant Antal, til den heromhandlede Foranstaltnings Gjennemførelse udtræves et Beløb af 5,000 Kr. Ministeriet skal derfor tjenstligt anmode det ærede Udvalg om til den forestaaende 2den Behandling af Finantslovsforslaget for 1887—88 paa dettes § 26. II. Udgifter vedrørende Justitsministeret at foranledige optaget en Post saalydende:

Til Anskaffelse af Identitetstegn for danske Søfolk 5,000 Kr.

S. Mellemann.

J. B. S. Frødenberg.

Til Folketingets Finantsudvalg.

III. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet vedkommende.

203) 4. Til dansk Folkemuseum. Idet Udvalget tiltræder Forslaget om den forhøiede Bevilling til Dansk Folkemuseum, skal man tilføie, at det er beklageligt, at denne værdifulde og for en stor Del uerstattelige Samling opbevares i et særdeles uheldigt Lokale, som navnlig maa anses for i høi Grad brandfarligt.